

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ตามความต้องการของสังคม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540- 2544) และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กล่าวถึงเหตุผลและแนวทางการจัดการศึกษาใหม่ว่า ในทศวรรษที่ผ่านมาของประเทศไทย ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและระบบสื่อสาร การติดต่อสัมพันธ์กับประชาคมโลกอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้บุคคลและสังคมปรับตัวตามไม่ทันและก่อให้เกิดความไม่สมดุลในการพัฒนา ระหว่างการพัฒนาทางวัตถุและการพัฒนาทางจิตใจ ทั้งความไม่สมดุลระหว่างการใช้และการอนุรักษ์ซึ่งมีผลให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ระหว่างการให้ความสำคัญแก่วิทยาการสมัยใหม่และวัฒนธรรมนอกชุมชนกับภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในแนวทางของการพัฒนา นี้ รัฐมีหลักความเชื่อพื้นฐานว่า การศึกษาจะเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่กล่าวมาแล้ว โดยเชื่อว่า การศึกษาจะเป็นแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองของประเทศ (ลีปพนนท์ เกตุทัต, 2538)

ในการพัฒนาคนและทรัพยากรมนุษย์นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชดำรัสไว้ต่อบัณฑิตและบุคคลทั่วไป คร.ไกรยุทธ วีรยานันท์ (2531) ได้สรุปรวบยอดว่ามี 3 มิติ คือ ให้แต่ละบุคคลมีคุณภาพด้านการศึกษา ด้านสุขภาพและด้านทัศนคติ อีกทั้งแต่ละด้านให้แต่ละบุคคลพัฒนา ทั้ง3 ด้านนี้ทั้งระดับความคิดและพฤติกรรม ทั้งนี้ รัฐบาลชุดปัจจุบันของนายบรรหาร ศิลปอาชา ได้สนองพระราชดำริชัดเจนที่จะพัฒนาคน ดังคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีด้านการศึกษาและสังคม เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2538 ว่า รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาคนในฐานะเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทั้งปวง การมัธยมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาในระบบในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล กรมสามัญศึกษาจึงได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม (พ.ศ. 2540-2544) ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

กล่าวคือ กรมสามัญศึกษาได้กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการพัฒนาคนทั้งนี้ เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีศักยภาพที่พัฒนาตนเอง ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยและอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุข รวมทั้งก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติให้ก้าวหน้า ทัดเทียมกับประเทศในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและยั่งยืน (กรมสามัญศึกษา, 2539) และการที่จะให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537) ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2537 ไว้ เป็นแนวปฏิบัติกิจกรรมวิชาการ มาตรฐานข้อ 3 ว่า ให้ครูมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ คือ การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ตามความความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้เกิดผลดีกว่าเดิม รวมทั้ง การส่งเสริมการพัฒนาการด้านต่างๆตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

การพัฒนาศักยภาพของคนดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยหลักสูตรเป็นแนวทางเป็นกรอบในการดำเนินการให้บรรลุจุดหมาย หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญในระบบการศึกษา ดุษฎี พงศ์ศาสตร์ (อ้างถึงใน กรมสามัญศึกษา, 2535) กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการจึงเป็นได้จัดหลักสูตรขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น เครื่องมือที่ครู-อาจารย์จะพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการก็คือหลักสูตร นั่นเอง ซึ่งโรงเรียนมีบทบาทสำคัญ ในฐานะสถาบันทางสังคมที่พัฒนาคุณภาพประชากร การที่จะให้หลักสูตรบรรลุผลตามเจตนารมณ์ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจของบุคคลกร คือ ครูผู้สอน ซึ่งเป็นบุคลากรหลักเป็นกำลังสำคัญในการที่จะศึกษา นำไปใช้และพัฒนาหลักสูตรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาความเจริญงอกงามให้บรรลุผลตามหลักสูตร โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นกำลังสำคัญที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จ มีหลักและระบบการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ชาวล พงศ์กุล, 2518) จากความสำคัญของหลักสูตรดังกล่าว หลักสูตรจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีในปัจจุบัน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 และกำหนดหลักการสำคัญของหลักสูตรฉบับปรับปรุง(พ.ศ.2533) ดังนี้ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม เป็นการศึกษาที่สนองต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นหรือการศึกษาต่อ เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมต่อการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่นและประเทศชาติ ดังนั้น (กรมวิชาการ,2535) เพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามความคาดหวัง หลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง มีจุดเน้น 3 ประการ คือ (1) จัดการเรียนการสอนเน้นกระบวนการ (2) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร (3) ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนรายวิชาต่างๆตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล

การที่จะนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายนั้นจะต้องมีการวางแผนและดำเนินการด้านวิชาการหรือที่เรียกว่า “ การบริหารหลักสูตร ” นั่นเอง การบริหารวิชาการหรือการบริหารหลักสูตร (Curriculum Administration) เป็นงานสำคัญที่สุดในการบริหารสถานศึกษาตามขอบข่ายของการบริหารการศึกษา ใน 6 ด้านคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานธุรการและการเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานอาคารสถานที่ การบริหารกิจการนักเรียนและการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (กรมสามัญศึกษา, 2527) ส่วนการบริหารด้านอื่นๆอีก 5 ด้านนั้นเป็นไปเพื่อให้การสนับสนุนการบริหารงานด้านวิชาการให้บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด ในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนไปถึงเป้าหมายและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของสถานศึกษา ดังนั้น งานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนซึ่งผู้บริหารต้องใช้หลักสูตรเป็นตัวกำหนดนโยบาย ทิศทาง แนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ และต้องสามารถบริหารหลักสูตรให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชน (กรมสามัญศึกษา,2535)

ในการพัฒนาคนตามภารกิจของโรงเรียนนั้น เป็นภาพที่ยังคงปรากฏคู่กับโรงเรียน แต่เป็นภาพที่ไม่คมชัด ค่อนข้างเลือนลางบางครั้งค่อนข้างสับสน คำว่า “การพัฒนาคุณภาพชีวิต ” ตามเป้าหมายของแผนการศึกษาหรือแผนพัฒนาในยุคนี้นี้ ไม่มีอะไรแน่ชัดนักในระบบการบริหารงานโรงเรียน ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารหลักสูตร ก็คือ ผู้บริหารจะจัดการบริหารหลักสูตรอย่างไร ที่จะทำให้เกิดผลของงานและเป็นการบริหารที่รู้เป้าหมายและทิศทาง ในการบริหารโรงเรียนนั้น ผู้บริหารคงจะต้องรู้จักและเข้าใจบทบาทของหลักสูตรในฐานะเป็นแผนแม่บท (Master Plan) ในการทำงานของโรงเรียน (อุทัย บุญประเสริฐ, 2538)

อย่างไรก็ตาม การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเป็นไปตามความคาดหวังหรือไม่ เพียงไร จะต้องมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2534 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลากว่า 5 ปี ในหลักของการวางแผนงานวิชาการ จัดว่าเป็นระยะที่จะต้องมีการติดตาม วิเคราะห์ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบกับสถานะปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว ช่วยให้การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำให้เกิดสังคมที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ (Globalization) กระแสของการเปลี่ยนแปลง ทั้ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ทำให้ระบบการศึกษาในระบบดั้งเดิมล้าสมัย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงให้ทันสมัยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบริบทโลก

กรมสามัญศึกษา (2535) ได้กำหนดแนวการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาค้นทุกด้านทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ อุปนิสัยที่ดีงาม และใช้วิธีการกระบวนการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อจัดการศึกษาให้สมบูรณ์ บุคคลที่มีบทบาทสำคัญก็คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์ในการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น การใช้หลักสูตร จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลากรในโรงเรียนหลายคนหลายฝ่ายแต่ละท่านต่างก็มีประสบการณ์ มีความคิดเห็นหลากหลาย มีทัศนคติในมุมมองที่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนได้มองเห็นภาพรวมของการใช้หลักสูตรได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและจุดหมายของหลักสูตร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การติดตามการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรตามบทบาทของผู้บริหารและครูผู้สอน
- 2) เพื่อประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตร
- 3) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตร ในด้านการเตรียมความพร้อม การจัดการเรียนการสอน การนิเทศติดตามประเมินผล
- 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครู ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน(ฝ่ายวิชาการ) และครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2539 ที่มีต่อการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของผู้บริหารและครูผู้สอน ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตร ปัญหาการใช้หลักสูตรและประมวลแนวทางการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2539 ที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตร

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ถือว่า

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีความรู้และเข้าใจด้านการบริหารหลักสูตรหรือการนำหลักสูตรไปใช้พอสมควรที่ให้ข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้
- 2) นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2539

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1) **หลักสูตร** หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2) **การใช้หลักสูตร** หมายถึง การดำเนินงานการใช้หลักสูตรในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้บริหารหลักสูตรและครูผู้สอนในฐานะผู้นำหลักสูตรไปใช้

3) **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน** หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายที่มุ่งปลูกฝังให้บังเกิดแก่นักเรียน 9 ประการ คือ

- (1) ความรู้และทักษะในวิชาสามัญ
- (2) ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยี
- (3) ความเป็นผู้นำและเป็นผู้ให้บริการชุมชน
- (4) การวางแผนและแก้ปัญหา
- (5) ความเสียสละเพื่อส่วนรวมและการช่วยเหลือผู้อื่น
- (6) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- (7) การมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ
- (8) มีนิสัยรักการทำงาน เต็มใจทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการจัดการ
- (9) การปรับตัวต่อสภาพและการเปลี่ยนแปลงตามบทบาทและหน้าที่ของตน

4) **ปัญหาการใช้หลักสูตร** หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่างๆในการนำหลักสูตรไปใช้ ทำให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามความต้องการความคาดหวังเพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) 3 ด้าน คือ การเตรียมความพร้อม การจัดการเรียนการสอน และการนิเทศติดตามประเมินผล

5) **การเตรียมความพร้อม** หมายถึง การเตรียมการก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในด้านเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน ด้านอาคารสถานที่ แหล่งวิทยาการและสื่อการสอน

6) **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การถ่ายทอดเนื้อหาวิชาตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบต่างๆที่ครูผู้สอนนำมาใช้ เช่น การสอนแบบให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การทำงานกลุ่ม และการจัดกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมอิสระ การสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนจัดขึ้น รวมทั้ง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตร

7) การนิเทศติดตามประเมินผล หมายถึง การดำเนินการติดตาม กำกับ ดูแลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเมินผลการสอนและช่วยส่งเสริม ปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนไปเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักสูตร

8) แนวทางในการพัฒนาการใช้หลักสูตร หมายถึง ความต้องการ ที่จะเป็แนวทางของการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตร 4 ด้าน คือ คน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ

9) ข้าราชการครู หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รวมทั้งครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

10) ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการในตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทั้งที่ ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในฝ่ายวิชาการ

11) นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พุทธศักราช 2539

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

- 1) ช่วยให้ผู้บริหารและครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญ บทบาทของตนเองในการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 2) ได้ทราบความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน ในการใช้หลักสูตรที่มีต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน
- 3) ได้ทราบและเข้าใจปัญหา อุปสรรคการใช้หลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ในแต่ละด้าน
- 4) ได้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการใช้หลักสูตรในโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปวางแผน ปรับปรุง การจัดการศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
- 5) เป็นประโยชน์สำหรับนักบริหารการศึกษา นักการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป .